

Propaganda en censuur domineren de informatieoorlog

Door DissidentNL - 2023-01-28

Google belooft ons de wereld te brengen, en gaf tientallen jaren lang tienduizenden resultaten bij elke zoekopdracht. Het was een slimme valstrik. Zorg dat de wereldbevolking verslaafd raakt aan een informatiemonopolie, en als de tijd rijp is, leid dan iedereen naar specifieke verhalen en verberg al het andere, [schrijft Dr Mercola](#).

Google kan dit omdat de primaire manier waarop iemand een onderwerp online "onderzoekt" is door de Google-zoekmachine te gebruiken; Google beheert meer dan 95% van de zoekopdrachten op internet over de hele wereld. Een soortgelijke val werd gelegd binnen het medialandschap. Zoals gerapporteerd door Swiss Policy Research: ¹

"... het grootste deel van de internationale berichtgeving in westerse media wordt verzorgd door slechts drie wereldwijde persbureaus, gevestigd in New York, Londen en Parijs. De sleutelrol die deze bureaus

spelen, betekent dat westerse media vaak over dezelfde onderwerpen berichten, zelfs met dezelfde bewoordingen .

Bovendien gebruiken regeringen, militaire en inlichtingendiensten deze wereldwijde persbureaus als multiplicatoren om hun berichten over de hele wereld te verspreiden. Een onderzoek naar de berichtgeving over de oorlog in Syrië door negen toonaangevende Europese kranten illustreert deze kwesties duidelijk: 78% van alle artikelen was geheel of gedeeltelijk gebaseerd op rapporten van bureaus, maar 0% op eigen onderzoek.

Bovendien was 82% van alle opiniestukken en interviews vóór een interventie van de VS en de NAVO, terwijl propaganda uitsluitend aan de andere kant werd toegeschreven.”

Propaganda aan de ene kant en [censuur](#) aan de andere kant zijn de primaire strijdstrategieën van de informatieoorlog waarin we ons nu bevinden. Het is daarom absoluut noodzakelijk om te begrijpen hoe deze “oorlogswapens” tegen het publiek worden gebruikt, en door wie.

Persbureaus zijn het onzichtbare propagandazenuwcentrum

Als het gaat om de daadwerkelijke verspreiding van nepnieuws en propaganda, spelen internationale persbureaus een centrale rol en zoals gezegd zijn dat er maar drie:

1. The Associated Press (AP) — Het hoofdkantoor is gevestigd in de VS, met meer dan 4.000 werknemers wereldwijd, wordt op AP vertrouwd door ongeveer 12.000 internationale mediakanalen en bereikt het dagelijks meer dan de helft van de wereldbevolking.
2. Thomson Reuters — Het hoofdkantoor van Reuters was oorspronkelijk gevestigd in Londen, VK, maar werd in 2008 overgenomen door de Thomson Corporation. De twee mediabedrijven fuseerden tot de Thomson Reuters Corp., die meer dan 25.000 mensen in dienst heeft op honderden locaties over de hele wereld.
3. Agence France-Presse (AFP) — Een quasi-gouvernementele organisatie gevestigd in Parijs, Frankrijk, met ongeveer 4.000 werknemers, volgens Swiss Policy Research, ² de AFP stuurt elke dag meer dan 3.000 verhalen en foto's naar mediabedrijven over de hele wereld.

Zoals ooit opgemerkt door Wolfgang Vyslozil, voormalig directeur van Austria Presse Agentur (APA, het nationale persbureau van Oostenrijk): ³

"Persbureaus komen zelden in de openbaarheid. Toch zijn ze een van de meest invloedrijke en tegelijkertijd een van de minst bekende mediatypes. Het zijn sleutelinstututen die van wezenlijk belang zijn voor elk mediasysteem. Ze zijn het onzichtbare zenuwcentrum dat alle onderdelen van dit systeem verbindt."

Inderdaad, totdat of tenzij ten minste één van deze persbureaus een bericht verstuurt, is het onwaarschijnlijk dat nationale en lokale media verslag doen van een gebeurtenis. Zelfs foto's en video's zijn doorgaans rechtstreeks afkomstig van deze wereldwijde persbureaus. Zo horen, zien en lezen mensen overal exact dezelfde boodschap.

Zelfs mediakanalen die buitenlandse correspondenten op hun loonlijst hebben staan, verwachten niet dat die correspondenten onafhankelijk onderzoek doen. Ook zij rapporteren eenvoudigweg wat de grote drie persbureaus willen, en vanuit de invalshoek die zij willen.

Wat je krijgt is een soort echokamer waarin maar één beeld wordt gepresenteerd. Zoals je zou verwachten, zorgt deze opstelling voor een perfecte propagandamachine. Zoals opgemerkt door Swiss Policy Research: ⁴

"Vanwege de vrij lage journalistieke prestaties van de reguliere media en hun grote afhankelijkheid van een paar persbureaus, is het gemakkelijk voor geïnteresseerde partijen om propaganda en desinformatie te verspreiden in een zogenaamd respectabel formaat naar een wereldwijd publiek."

De propagandavermenigvuldiger

Inlichtingendiensten en ministeries van Defensie zijn zich terdege bewust van de macht van deze persbureaus en maken er regelmatig gebruik van. In 2009 liet de toenmalige president van de AP, Tom Curley, weten dat het Amerikaanse Pentagon meer dan 27.000 PR-specialisten heeft die verhalen verzinnen, en een jaarlijks propagandabudget van bijna \$ 5 miljard.

“ *Het technocratische apparaat gebruikt deze persbureaus om bepaalde verhalen te verspreiden terwijl andere worden begraven of 'ontmaskerd'.*

”

Curley verklaarde ook dat hooggeplaatste Amerikaanse generaals hadden bedreigd hem en het bureau te "ruïneren" als AP-journalisten zouden besluiten een kritisch standpunt in te nemen tegen het Amerikaanse leger. ⁵

De rest van het technocratische apparaat gebruikt deze persbureaus ook op dezelfde manier en om dezelfde redenen: om bepaalde verhalen te verspreiden terwijl andere worden begraven of 'ontmaskerd'. Natuurlijk weten we nu ook dat ten minste enkele van 's werelds defensie ministeries namens de Deep State werken, dus er is niet veel verschil tussen hen. Hun verhalen vallen als puzzelstukjes in elkaar.

Kortom, de huidige censuur en het labelen van alles wat de globalistische agenda bedreigt als "desinformatie" en "misinformatie" is een plan van bovenaf, zoals geïllustreerd in punt ⁶ hierboven. Het is op geen enkele manier willekeurig en het wordt niet gedreven door de mening van particuliere bedrijven zelf. Zo zijn sociale mediabedrijven slechts instrumenten voor de technocratische deep state, die wereldwijd opereert.

Dat gezegd hebbende, veel van de belangrijkste media-persoonlijkheden maken ook deel uit van het globalistische netwerk. ⁷ Kijk maar eens naar de ledenlijsten van het World Economic Forum (WEF), de US Council on Foreign Relations (CFR), de Bilderberg Groep en de Trilateral Commission, om er maar een paar te noemen.

Je vindt er veel vooraanstaande journalisten, redacteurs en uitgevers. Als insiders hoeft hen niet verteld te worden wat ze moeten melden. Ze weten al wat de agenda is en het verhaal dat die agenda zal bevorderen.

Waarom nieuwsuitzendingen u niet op de hoogte houden van hun bronnen

De reden waarom de meeste mensen geen idee hebben dat hun lokale of favoriete nieuwsmedia gewoon hetzelfde verhaal uitspugen als alle anderen, is omdat, behalve gedrukte kranten, waar je een klein acroniem tussen haakjes in de datumlijn zult zien, media zelden hun bronnen noemen. Als ze dat deden, zou je het patroon snel opmerken.

Op dat moment zou je je realiseren dat weinig of geen nieuwsberichten daadwerkelijk onafhankelijk zijn onderzocht, en dit is natuurlijk een perceptie die ze niet willen dat je hebt.

Je kunt deze bronnen vinden als je weet waar je moet zoeken, maar ze zijn voor de meesten nog steeds te cryptisch om te interpreteren. Zoals eerder vermeld, worden het persbureau dat het verhaal heeft verspreid en af en toe de redacteur van het bureau die het rapport heeft bewerkt, meestal bovenaan of onderaan het artikel vermeld in verkorte vorm, tussen haakjes.

Mediaspecialisten zijn meestal de enigen die weten hoe ze deze referenties moeten ontcijferen, maar als je de afkorting kent van drie internationale bureaus – AP, Reuters en AFP – weet je in ieder geval dat een persbureau het verhaal heeft bedacht.

Verzonnen mediaverhalen vormen de publieke opinie

Soms gebruiken mediabedrijven echter het verhaal van een bureau zonder bronvermelding en/of herschrijven ze het eenvoudigweg zodat het lijkt op een onafhankelijke bijdrage. Toch is de overgrote meerderheid van de nieuwsverhalen – inclusief bijbehorende foto's en video's – afkomstig van de Grote Drie.

Verzonnen mediaverhalen vormen de publieke opinie

Soms gebruiken mediabedrijven echter het verhaal van een bureau zonder bronvermelding en/of herschrijven ze het eenvoudigweg zodat het lijkt op een

onafhankelijke bijdrage. Toch is de overgrote meerderheid van de nieuwsverhalen – inclusief bijbehorende foto's en video's – afkomstig van de Grote Drie.

"Uiteindelijk creëert deze afhankelijkheid van de wereldwijde agentschappen een opvallende gelijkenis in internationale berichtgeving: van Wenen tot Washington rapporteren onze media vaak over dezelfde onderwerpen, met veel van dezelfde uitdrukkingen – een fenomeen dat anders eerder zou worden geassocieerd met 'gecontroleerde media' in autoritaire staten", schrijft Swiss Policy Research en voegt toe: ⁸

"Afhankelijkheid van mondiale agentschappen is ook een belangrijke reden waarom de berichtgeving in de media over geopolitieke conflicten vaak oppervlakkig en grillig is, terwijl historische relaties en achtergrond gefragmenteerd of geheel afwezig zijn..."

Ten slotte verklaart de dominantie van mondiale agentschappen waarom bepaalde geopolitieke kwesties en gebeurtenissen ... helemaal niet in onze media worden genoemd: als de agentschappen ergens niet over rapporteren, zullen de meeste westerse media er niet van op de hoogte zijn.

Zoals opgemerkt ter gelegenheid van het 50-jarig bestaan van de Duitse DPA [het Duitse nationale persbureau]: 'Wat het bureau niet meldt, gebeurt niet...'

Terwijl sommige onderwerpen helemaal niet in onze media verschijnen, zijn andere onderwerpen juist heel prominent aanwezig – terwijl ze dat eigenlijk niet zouden moeten zijn: 'Vaak berichten de massamedia niet over de werkelijkheid, maar over een geconstrueerde of geësceneerde werkelijkheid. Verschillende onderzoeken hebben aangetoond dat de massamedia voornamelijk worden bepaald door PR-activiteiten...'"

'Homeland Security' draait nu om propaganda

Half november 2020 ontsloeg de toenmalige president Donald Trump Chris Krebs, directeur van de Cybersecurity and Infrastructure Security Agency (CISA) van het Department of Homeland Security (DHS), nadat Krebs de verkiezingen van 2020 had uitgeroepen tot "de veiligste verkiezingen in de geschiedenis van de VS". ⁹

Overigens is Krebs een voormalige Microsoft-manager, wat hem in de sfeer van de globalistische klik plaatst. Krebs hield ook toezicht op de verandering van focus van CISA, van een gericht op het tegengaan van buitenlandse desinformatiecampagnes naar binnenlandse censuur. Dit laat duidelijk zien in welk team hij zit, en het is niet Team Humanity.

In 2020 lanceerde Krebs zelfs een website voor "geruchtenbeheersing" ¹⁰ om beweringen over kiezersfraude te ontkrachten – inclusief beweringen van de zittende president zelf. CISA onderhoudt die site nog steeds, zogenaamd om valse beweringen van kiezersfraude die zich bij toekomstige verkiezingen zouden kunnen voordoen, tegen te gaan. ¹¹

Hier zijn duidelijke problemen mee. Als er claims van fraude zijn, moeten beide partijen worden gehoord en hun bewijs kunnen overleggen. Je kunt niet één kant laten zeggen "er is hier niets te zien, ga maar door". Toch treedt CISA op als de facto censuurbureau en gebruikt het 120 analisten om miljoenen berichten op sociale media te censureren – niet alleen over verkiezingen maar ook over COVID-19. ¹²

CISA – Een platform voor propaganda en censuur

Elon Musk riep onlangs CISA uit als een "propagandaplatform", ¹³ en hij heeft gelijk. We weten nu dat CISA samenwerkt met een censuurconsortium genaamd [het Election Integrity Partnership \(EIP\)](#) . Het EIP bestaat op zijn beurt uit vier organisaties:

1. Het Stanford Internet Observatory (SIO)
2. Het Centrum voor een geïnformeerd publiek van de Universiteit van Washington
3. Het Digital Forensic Research Lab van de Atlantic Council
4. Graphika (een bedrijf voor analyse van sociale media)

Tijdens de verkiezingscyclus van 2020 werkten het EIP en de CISA samen met het Global Engagement Center (GEC) van het ministerie van Buitenlandse Zaken en het door het DHS ondersteunde Elections Infrastructure Information Sharing and Analysis Center (ISAC) om verkeerde denkwijzen op sociale media te controleren. Zoals gerapporteerd door Kanekoa News op Substack: ¹⁴

"De EIP bouwde communicatieportalen met Big Tech-platforms, waaronder Facebook, Twitter, Google, TikTok, Reddit en Discord; en liberale groepen NAACP, Common Cause, het Democratic National Committee en Harvard's Defending Digital Democracy Project, mede opgericht door voormalig Hillary Clinton campagneleider Robby Mook, gedurende de verkiezingscycli van 2020 en 2022, om binnenlandse 'mis- en desinformatie' te censureren.

Ze hadden ongeveer 120 analisten die 20 uur per dag sociale media in de gaten hielden, tickets met verkeerde informatie doorstuurden om te worden gecensureerd, en deze censuur draaide om COVID-vaccins toen ze in februari 2021 met het Virality Project begonnen.

Een rapport ¹⁵ van de Foundation for Freedom Online (FFO), een non-profit opgericht door Mike Benz, getiteld 'DHS Censorship Agency Had Strange First Mission: Banning Speech That Casts Doubt On 'Red Mirage, Blue Shift' Election Events' beschrijft dit spraakbesturingsmachine van de overheid en zijn vermogen om het verhaal te beheersen tijdens de verkiezingen van 2020 ..."

DHS-partners zetten particuliere bedrijven onder druk om hieraan te voldoen

Op basis van het onderzoek van de Foundation of Freedom Online richtten het DHS en zijn partners zich op tientallen 'verkeerde informatieverhalen', die allemaal werden onderdrukt. Ze bestempelden 22 miljoen tweets als 'desinformatie', samen met honderden miljoenen Facebook-berichten, YouTube-video's en TikToks.

DHS-partners schepten ook op over hun vermogen om technologiebedrijven ertoe te brengen hun servicevoorwaarden te wijzigen om deze anderszins illegale censuur mogelijk te maken of toe te staan. Zoals opgemerkt door Kanekoa News: ¹⁶

"Kortom, CISA besteedde censuur uit aan een web van gelijkgestemde partners uit de particuliere sector en het maatschappelijk middenveld om onduidelijke wettelijke autoriteiten en schendingen van het eerste amendement te omzeilen."

Het is niet verrassend dat "elke 'herhaalde verspreider van verkiezingsdesinformatie' ... in lijn was met politiek rechts", schrijft Kanekoa News, eraan toevoegend:

"De beslissing van Krebs en het EIP om het verhaal rond de kwetsbaarheden van stemmachines volledig te censureren, gaat voorbij aan het feit dat congresleden die op één lijn staan met links, waaronder senator Amy Klobuchar, senator Ron Wyden en senator Kamala Harris, naast talrijke professoren in computerwetenschappen en deskundigen op het gebied van verkiezingsbeveiliging, de afgelopen vier jaar het Amerikaanse volk hebben gewaarschuwd dat geautomatiseerde stelsystemen vaak verbonden zijn met het internet, gecompromitteerd zijn en kwetsbaar zijn voor hackers."

In feite mocht links de kwetsbaarheden van stemmachines bespreken na de verkiezingen van 2016 en werd rechts gecensureerd voor het bespreken van diezelfde kwetsbaarheden na de verkiezingen van 2020."

Even hypocriet hadden veel van de personen in de EIP het idee gepropageerd dat Donald Trump een onwettige president was vanwege de beschuldigingen die werden geuit in het "Russiagate"-schandaal – wat later allemaal opzettelijk verzonnen leugens bleken te zijn, goedgekeurd en betaald door Hillary Clinton. ¹⁷

Maar ondanks het delegitimeren van de verkiezingen van 2016 en het feit dat ze ongelijk hadden gekregen, censureerden diezelfde mensen vervolgens iedereen die de verkiezingen van 2020 durfde te "delegitimeren" door vragen te stellen en te wijzen op bewijs van vals spel.

Gevaarlijke hypocrisie

Eén speler in het bijzonder, Renée DiResta, een technisch onderzoeksmanager bij Stanford Internet Observatory, belichaamt de hypocrisie van het EIP. Zoals uitgelegd door de Foundation for Freedom Online: ¹⁸

"De prominente rol die Renée DiResta speelt in EIP ... is bijzonder zorgwekkend en verontrustend. Voordat DiResta onderzoeksmanager werd bij het disinfo-lab van Stanford, was ze onderzoeksdirecteur voor een nu berucht, met schandalen beladen en in ongenade gevallen politiek bijlenbedrijf dat bekend staat als New Knowledge LLC .

In december 2018 onthulde de New York Times dat New Knowledge, het door de Democraten gefinancierde kleine cyberbeveiligingsbedrijf van DiResta, clandestien duizenden valse 'Russische bots' had gemaakt (gebruikersaccounts gegenereerd met een virtueel particulier netwerk (VPN) om een Russisch IP-adres te simuleren.) op Twitter en Facebook hebben vervolgens die nep-'Russische bots' massaal geabonneerd op de campagne van Roy Moore, de Republikeinse Senaatskandidaat van de oppositie.

DiResta deed dit – of in ieder geval de kleine firma waar ze directeur was – in de hitte van de speciale verkiezingen in Alabama van november 2017, die in wezen beslisten over de partijcontrole van de Amerikaanse Senaat. Het was een race waarin Moore ternauwernood verloor, en voor wiens verlies New Knowledge – in zijn eigen rapport – de eer kreeg.

Destijds dacht het reguliere nieuws oprecht dat Roy Moore door Russen werd gesteund. Maar het was gewoon DiResta's professionele desinformatiebedrijf dat zich met de verkiezingen bemoeide."

Deep State-actoren zeggen het ene en doen het tegenovergestelde

Een belangrijk punt om mee naar huis te nemen is dat een groot deel van de propagandaoorlog betrekking heeft op mensen en organisaties die zeggen dat ze één ding zijn, maar het tegenovergestelde doen. DiResta is bijvoorbeeld hoofd van het beleid voor Data for Democracy,¹⁹ en neemt tegelijkertijd deel aan een complot om het democratische verkiezingsproces rechtstreeks te omzeilen.

Dit schokkend bedrieglijke gedrag wordt gemakkelijker te begrijpen als je eenmaal weet dat ze ook lid is van de Council on Foreign Relations (CFR), waarvan de missie is om een totalitaire wereldregering tot stand te brengen, een Nieuwe Wereld Orde met wereldwijde top-down heerschappij. Hoe weten we dit? Simpel, ze hebben het toegegeven.

In 1950 zei de zoon van een van de oprichters van de CFR, James Warburg, tegen de Senaatscommissie voor buitenlandse betrekkingen: "We zullen een wereldregering hebben, of je het nu leuk vindt of niet – door verovering of toestemming."²⁰ Evenzo schreef admiraal Chester Ward, insider van de CFR in 1975, dat het doel van de CFR was "de ondergang van de Amerikaanse soevereiniteit en nationale onafhankelijkheid in een almachtige wereldregering".²¹

Volgens Ward is het verlangen om "de soevereiniteit en onafhankelijkheid van de Verenigde Staten op te geven alomtegenwoordig in het grootste deel van zijn lidmaatschap", en "In het hele CFR-lexicon is er geen term van afkeer met een zo diepe betekenis als 'America First'." DiResta werkt dus namens degenen die een wereldregering willen vestigen, en ze staan niet bekend om hun scrupules of voor het volgen van democratische processen.

CISA veranderde gezagsgetrouwe Amerikanen in cybercriminelen

Zoals uitgelegd door de oprichter van Foundation for Freedom Online, Mike Benz:^{22, 23}

"De collectieve rechtvaardiging van DHS-insiders, zonder iets te zeggen over de revolutionaire implicaties van de omschakeling, was dat 'binnenlandse desinformatie' nu een grotere 'cyberdreiging voor verkiezingen' vormde dan onwaarheden die voortvloeien uit buitenlandse inmenging.

Dus CISA's zelfverzonnen censuurbevoegdheden tegen 'buitenlandse desinformatie' gingen van naar buiten wijzen tegen vermeende Russische botaccounts naar naar binnen wijzen op tientallen miljoenen Amerikaanse burgers die gewoon rechtmatig over hun verkiezingen spraken."

Propaganda kunnen identificeren is een deel van de oplossing

Als propaganda al diep geworteld is in onze mediastructuur en overheidsinstanties zich bezighouden met censurering, hoe weten we dan wat waar is en wat niet?

Er is geen eenvoudig antwoord op deze vraag, maar de oplossing houdt in dat je je eerst bewust wordt van het feit dat de reguliere media consequent liegen om de agenda van de cabal te ondersteunen. Er is een reden waarom het mediaverhaal is wat het is. Een manier om het nieuws te evalueren, is door jezelf af te vragen: "Waarom zouden ze willen dat ik er op deze specifieke manier over nadenk?" Uiteindelijk beginnen zich patronen te vormen.

Uiteindelijk, om de waarheid te vinden, moet je bereid zijn er hard naar te zoeken en op plaatsen buiten het reguliere mediaconsortium te zoeken. U zult zelden het antwoord op Google vinden, of zelfs op de nieuwe Open AI Chatbot. Je moet vragen stellen en je een weg banen door de informatie die je vindt. Als iets nog niet logisch is en je wordt verteld het zonder twijfel te accepteren, is het waarschijnlijk propaganda.

Een aantal COVID-19-beperkingen was bijvoorbeeld extreem onlogisch, wat ons vertelt dat het er niet om gaat mensen te beschermen tegen infectie. Het gaat om iets anders, en dat iets anders is vaak de doelbewuste vernietiging van kleine bedrijven geweest om de overdracht van rijkdom van de midden- en lagere klasse naar de top te vergemakkelijken. Uiteindelijk is dat het plan, en om het te stoppen, moeten we ophouden de propaganda te geloven. Zo simpel is het.

Help ons de censuur van BIG-TECH te omzeilen en volg ons op Telegram:

Telegram: t.me/dissidenteen

Meld je aan voor onze gratis dagelijkse nieuwsbrief, 10.000 gingen je al voor:

DissidentNL

Als ze je kunnen verplichten een vaccin te nemen, kunnen ze je ook verplichten je te laten steriliseren, euthanasie te plegen of op verzoek een orgaan af te staan. Als je lichamelijke integriteit geschonden kan worden door de overheid dan kunnen ze alles met je doen. Dan ben je feitelijk een slaaf.